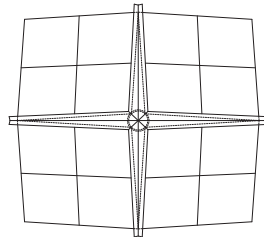

S:T NICOLAI KULTUDRAL - VISBY

VISBY

Visby har en flot beliggenhed på et skrånende terræn ned mod havet mod vest og en enestående karakter med små købstadshuse i samspil med en intakt bymur og mange store kirkeruiner fra senmiddelalderen.

Ruinerne er alle vigtige enkeltstående seværdigheder.

I kraft af deres antal er de med til at forme byens karakter og identitet på unik vis.

Alle ruiner og bymur indgår som enkelte seværdigheder i en samlet bevaringsplan og formidling, men samtidigt er den naturlighed, hvormed de indgår i byrummene, også bemærkelsesværdig og et særligt bevaringsværdigt træk i byen, som bør fastholdes.

Bymuren indgår i de private baghaver og store katedralruiner ligger tæt sammenbygget med byens små huse; her opleves en effektfulde kontrast mellem småhusene og ruinerne af de mægtige bygværker, der har været til stede siden middelalderen.

OMRÅDET

Besøgende der går rundt i Visbys gader kan i dag opleve Skt. Nicolai ruinen fra tre sider. I 1880'erne fjernede man række mindre byhuse for at få frilagt katedralens nord- og østfacader. Tilbage ligger to byhuse nordøst for ruinen dog med passage ved nordøsthjørnet.

Skt. Nicolai katedralen er med sin næsten frilagte fremtræden særlig i forhold til de øvrige ruiner. Den særlige situation bør videreudvikles og udnyttes; katedralen ligger både tæt indplaceret i bystrukturen og indgår effektivt i gaderummene - men samtidig med en enestående mulighed for at man kan bevæge sig rundt om den og betragte alle fire sider.

Alle ruinens fire facader er interessante:

- Østgavlen, koret, den urørte ruin med gennemkig til himmelen
- Nordfacaden med sporene efter kloster-rundgangen
- Vestgavlen med det store roset-vindue
- Sydfacaden med de to store hovedindgange med detaljer og rosetvindue.

Sydfacaden vender ind mod Frimurerhusets gård og er i dag kun tilgængelig for besøgende, der skal deltage i et arrangement i haven eller ruinen. I fremtiden kunne man tænke sig en større åbenhed og offentlig tilgængelighed omkring ruinen. Nye tiltag bør muliggøre denne allerede igangsatte udvikling og ikke direkte hindre den.

Der bør desuden arbejdes for at skabe bedre indkig fra gaderne øst og vest for ruinen.

Og der bør udarbejdes en plan for græsarealet nord for ruinen, som på enkel vis fortæller om kloster-rundgangen og klosterbyggeriets udstrækning.

Eventuelt som vist med lave buksbombhække og belægning der ikke hindrer kigget mod ruinens nordfacade.

OM RESTAURERING

St. Nicolai skal opleves som ruin uden forstyrrende elementer.

Ligesom menneskers liv er en proces, der begynder med fødsel og ender med død, har bygningers eksistens også en proces, hvor skabelse, liv og død ikke kan adskilles og er hinandens forudsætninger. En bygnings historiske identitet er ikke kun den der blev dem givet ved deres "fødsel" af de arkitekter og håndværkere, der skabte dem, men den dannes også af det efterfølgende livs påvirkninger, forandringer og tilføjelser.

Nedenstående begreber kan bruges til at danne sig et indtryk af en given bygnings tilstand og substans:

Hvor original er bygningen; hvor meget originalt materiale er der tilbage? Hvor autentisk fremtræder den; er dens alder troværdig og kan man se alderen på detaljer, overflader og patinerings? Hvilken identitet har bygningen; har den sin oprindelige funktion og udtryk og hvordan har dette vekslet gennem bygningens liv? Har bygningen en stor grad af fortælleleværdi; er der bygningsarkæologiske spor og detaljer der vidner om bestemte episoder i bygningens historie og andre perioders fremtræden?

Det er ved ethvert indgreb meget vigtigt nøje at overveje, hvordan man behandler bygningen. Som hovedregel bør så meget af den originale substans som muligt blive bevaret.

Men lige så vigtigt er det at respektere og bevare de mellemliggende perioders tegn og spor. Er det muligt bør man så vidt muligt kun addere og ikke subtrahere.

På denne måde bliver der kun lagt et nyt lag til bygningens historie og ikke fjernet substans og fortælleleværdi. Og man kan addere reversibelt.

Skt. Nicolai har stået som katedral i 300 år og som ruin i 500 år og har i høj grad ændret identitet.

Bygningens originale overflader er næsten borte. Bevaringsværdige elementer er ruinens proportioner, lysindfald samt originalt materiale i mure og dekorerede elementer men i særlig grad spor og overgange; puds-rester, huller, og materiale-sammenstød.

Der er også elementer fra senere perioder / nyere tid; cementafdækninger ved hvælvkanter og murkanter samt rekonstruerede murdele og hvælv.

Som eksempel bør man ved etablering af ny åbning i nordvæggen overveje og diskutere om ikke en ny åbning bør brydes i et murområde, der ikke tidligere har været "rørt". Derved flyttes nok noget originalt materiale, men vigtige spor og fortælleleværdi ved et tidligere indgrebsområde berøres ikke. Studerer man området ved den tilmurede dør i nichen i nordvæggen, er der netop her spor af puds, der kan rumme værdifuld fortælling om, hvornår denne åbning blev tilmuret.

DE NYE ADDITIONER

- *Enkelhed*
- *Spinkelhed*
- *Friholdte flader*

Enkelhed ved minimale konstruktioner der ikke opleves som forstyrrende elementer.

Spinkelhed opnås ved statiske ophængte konstruktioner "tråde".

Friholdte flader der lægges som nye rolige og sammenhængende lag over ruinens flader.

Nye additioner skal stå som baggrund eller som møbler. De nye additioner skal friholde sig fra ruinen, underordne sig ruinens rummelighed og samtidigt kunne måle sig i kvalitet og substans - være gedigne og langtidsholdbare.

Skt Nicolai har opnået en basal tidsløshed, idet hele huden eller bygnings-overfladen er borte. Tilbage er rummeligheden og den indre kerne – råmaterialet, substansen - ruinen. Det skal ny formgivning stå op imod.

Nye additioner bør være langtidsholdbare i deres udtryk og være forankret i de statiske forudsætninger og de funktionelle krav, der skal løses.

EKSTERIØR / HAVEN

OMRÅDEPLAN

Ruinen frilægges.

De nye bygninger er baggrund – ikke bygninger.

Besøgenes mulighed for at opleve og betragte ruinens sydfacade og hovedindgange bør styrkes. Derfor bør mure og porte have transparente partier, der tillader indkig.

Muligheden for at bevæge sig rundt om katedralen og måske senere kunne åbne området mere op bør understøttes. Derfor bør en ny birumsbygning ikke lægges tæt ud mod kirkens syd-vestlige hjørne.

Haverummet ligger mellem kultudralen og frimurerhuset – to karakteristiske bygninger, der begge stammer fra middelalderen. Gårdrummet rummer en del bevaringsværdige træer, blandt andet et valnøddetræ og to mullbærtræer. Haven kan betragtes som kultudralens foyer med adgang til forskellige funktioner; billetsalg, toiletter samt som opholdsareal før og efter forestilling samt i pauser. I haven kan der i perioder være separat udeservering samt serveringer i forbindelse med forestillingerne.

HAVEN SOM FOYER

Det kan ofte være meget blæst på gotland. Der er bedst læ for ude-servering i den del af haven der er skærmet af havemuren mod vest. At den nye bygning øger denne mur nogle meter mod nord vil derfor være en fordel for havens spisende gæster.

Ønskede afskærmninger for blæst og regn foreslås løst ved lette tekstil-overdækninger. Der ned sættes fundamentspunkter i haven, hvor stål eller træ-stag kan placeres samt øskner, hvortil barduner kan tøjres.

Følgende overdækninger kunne etableres efter behov;

- Større overdækning over foyer-areal
- Flere mindre overdækninger over udeserveringsareal
- Overdækning og sideafdækninger ved ganglinie fra artistbygning til sceneindgang

BILLETSALG OG KONTOR

Disse funktioner foreslås placeret ved indgangen ved katedralens kor, hvor det er i dag, men vendt så der åbnes op omkring korets apsis. Den eksisterende mur nedtages og erstattes med træbygninger og porte.

Ved at lægge billetsalg og kontor i katedralens retning skabes en lille forplads, og kirkens smukke apsis vil træde bedre frem og kunne opleves fra alle sider.

Store træporte vil kunne åbne helt op så katedralen vil kunne opleves fritliggende. Og de vil, når der er arrangementer, kunne lukkes og afskærme haven effektivt mod indkig og forstyrrelser fra vejen.

Portene udføres som en dobbeltkonstruktion –træportene + gitterporte i tombak.

På hverdage kan træportene stå åbne og gitterportene lukkede, så forbipasserende kan opleve hele Skt. Nicolai ruinens sydfacade.

Billetsalg og kontor skal opfattes som møbler i haven og bygges som to træ-moduler, som små bygninger i egetræ inspireret af de lokale træbygninger med samme gedigne og høje håndværksmæssige niveau, men bearbejdet moderne i indretning og detaljer.

Eksempelvis kan den lukkede trævæg mod vejen udformes med smalle spalter med bagvedliggende glas for udkig men ikke indkig. Eksempelvis kan det ydre træværk stå i naturligt patineret egetræ og det indre i samme træsort her blot i mindre dimensioner og med finere snedkerdetaljer.

Der kan tænkes udført flere flytbare træ-moduler placeret i samme række, som kan anvendes ved servering i haven.

Den nye mur startes ved det nuværende murhjørne og trappes ud så de ønskede/nødvendige rumarealer nås. Herved sikres, at muren ikke skjuler ruinen, når man står på afstand i haven.

Østligst placeres depotet med portadgang mellem den eksisterende og nye mur.

Hernæst placeres de offentlige toiletter i umiddelbar nærhed af hovedindgangen, men alligevel afskærmet så adgangen er diskret.

Den største del af bygningen er indrettet med loger, øverum, pauserum og toiletter.

Alle Loger, øverum og pauserum kan efter ønske og brug nemt sammenlægges. Bygningen er disponeret så den maximale rummelige fleksibilitet opnås, men kan også udføres med faste skillevægge, hvis det ønskes.

MATERIALER

Der foreslås at arbejde med ruinens egne materialer samt nye gedigne materialer der patinerer smukt;

- natursten
- egetræ
- tombak til værn og gitre
- stål til konstruktioner
- glas

ARTISTBYGNIINGENS MATERIALER

Ydermuren opmures i gotlandssten i grov overflade med varierende længder. Ved hulmurværket opnås mønster med tilfældigt placerede huller. Yderdøre udføres i egetræ med tombakgreb.

I interiøret vil ydervæggens rustikke overflader i gotlandsten give god akustikregulerende effekt som i ruinen. Disse kontrasteres med lette væg-elementer og skabsmoduler i finer.

Indvendige glasvægge med indadgående vinduesfelter er delvist indmurede og delvist i tombakprofiler. Loftsfelterne over loger og øverum udføres med krydslagte brædder / trælameller som de nye hvælflader i ruinens loft. Øvrige loft-er udføres med akustikregulerende finer.

Gulve udføres i massiv egetræ, så der fås robust overflade, der er indbydende og god at opholde sig på.

CIRKULATION

Publikum ankommer til billetsalget og kan derefter fortsætte ind i haven. Her venter man før forestillingens start, i dårlig vejr under udsprændte tekstiloverdækninger.

I haven er der udeservering, hvor man kan spise før forestillingens start og få servering af drikkevarer i pausen. Sædepuder og tæpper kan lejes i en lille løst opstillet bod. Toiletter er nemt tilgængelige i artist-bygningens østre ende. Servering i pauser.

Artister, musikere, scenefolk og andre personer, der er tilknyttet forestillingerne kan ankomme fra vest.

Overgangen fra artist-bygningen til sceneindgangen kan af skærmes med tekstiler, hvis vejret er dårligt eller hvis visuel afkærmning ønskes.

Når der ikke er arrangementer i haven åbnes træportene mens tombakportene er lukkede.

Besøgende få derved få godt indkig mod Skt. Nicolai ruinens sydfacade uden at få adgang til selve haven.

INTERIØR / RUMMET

KATERALEN - RUMMET

St. Nicolaj skal opleves som ruin uden forstyrrende elementer.

Ruinrummet er det primære, nye elementer sekundære.

Kirkerummets akse skal opleves i begge retninger - både mod scene og mod apsis.

Nye elementer skal udføres enkle og spinkle og tekniske installationer skal være skjulte.

Vigtige kig og oplevelser i interiøret;

- Hele katedralens rum
- Kig i midterskibet fra øst mod vest og vest mod øst
- Nordre langvæg med vindueshuller og bygningsspor
- Søndre langvæg med vindueshuller og bygningsspor
- Hvælvene
- Murværket og vinduesindfatninger på tæt hold
- Katedralens rummelighed kunne opleves fra højden
- En ekstra kvalitet hvis gulvfladen kunne opleves fra højden så spor på gulv kan opleves som en helhed

KATEDRALENS FUNKTION FØR OG NU

Dominikanerne var tiggermunke, der levede af prædikant-virksomhed, så kirken var åben for byens befolkning. Munkene deltog i byens liv og var ofte vellidte. Byens folk havde adgang til kirken fra sydfacaden, nok ad den særligt udsmykkede vestlige indgangsdør. Fra samme retning ankommer idag artister og koncertgæsterne til rummet.

Kirkerummet var tidligere rammen om sang, prædiken og bøn. Fokus var alteret i det østvendte kor; her var lyset overvældende og dragende, og her fra kom lydene; præsternes prædiken og munkenes sang.

Med funktionen som koncertsal er fokus flyttet fra øst til vest. Publikum vender ryggen til kor og alter og orienterer sig mod scenen ved vestgavlen. Herfra kommer lyden i dag; musik og sang. Lyset er til gengæld stadig stærkest i alter og korparti.

Midterskibet er ramme om rummets hovedakse; den akse, hvor oplevelserne er fokuseret i begge retninger; akse hvor man opholder sig og hvor man både i middelalderen og i dag har oplevet lyden og lyset – hvor tanker og bøn er sendt op mod himmelen og, hvor man i dag i bogstaveligste forstand kan kigge op på den og lade sine tanker stige op.

I et forslag forenes de to retninger og de to funktioner til en dualistisk enhed.

Rummet kan opleves på flere måder. Rummet kan møbleres fleksibelt. Fokus kan lægges på scenen ved vestgavlen, midt i skibet eller ved alteret i det østvendte kor. Ruinrummet kan gøres neutralt og fremtræde som et samlet rum.

Det vil både give fleksibel brug og varierede oplevelser af katedralens rum.

Og det vil fortælle historien om dengang og nu, både i form og funktion.

INTERIØR / INDRETNING

INDRETNING

Ruin-rummet er et udendørsrum.

Nye gulvflader er præcise skiver friholdt fra ruinen. Nye elementer udføres enkelt og spinkelt.

Katedralens rum skal fortsat kunne opleves som en samlet og stærk rummelighed, hvor kiggene i hovedaksen skal kunne opleves uhindret.

Stemningen skal fastholdes – ruinrummets stærke udtryk må ikke blive overskygget af nye ”designede” elementer. Nye elementer skal stå enkelt og afklaret.

Ruinrummet skal fortsat have karakter af eksteriør-rum. Derfor skal nye elementer have gedigent og eksteriørt udtryk. Nye elementer skal udføres i en holdbar kvalitet, kunne tåle mange års slid og påvirkning og ældes med ynde.

SCENEN

Scenen opbygges i massivt egetræ og består af tre centrale sceneenheder, som kan højdeindstilles samt to sidsescener i fast niveau. Den centrale scenes tre dele kan hver især højdeindstilles samt skråstilles efter behov.

Sidsescenerne afsluttes en meter fra syd og nordvæg, idet katedralens rummelighed klart skal kunne aflæses og hjørnerne bør være synlige.

Sidsescenerne har indbyggede depotrum, der nås via låger i scenegulvet.

I nordsiden er halvdelen af det vestligste depotrum i sidsescenen indrettet som en let isoleret opbevaringskasse til et flygel. Kassen kan hæves ved hjælp af hydraulik og stå fremme i perioder, hvor der ofte er forestillinger. Den kan sænkes med overkant til gulvniveau når den ikke er i brug. Der er mulighed for at indrette flere lignende kasseelementer til flere instrumenter efter behov.

MIDTERAKSEN

Gulvet i midteraksen består af præcise flader eller platforme, der holder afstand til ruinen.

Den centrale akse fremhæves med de lagdelte platforme for bænkene. Platformene udformes i store 10 cm tykke blokke i Gotland Nordvange-sten, der som vandrette platforme stiger fra vest mod øst. Som en del af konstruktionen lægges gulvvarme under platformene.

Adgangen i siderne sker ved trapper i massive natursten. Ved recesser i bagkanten får også trapperne udtryk som sammenstillede blokke. Trappesektionerne betragtes og udformes som massive stensulpturer suppleret ved behov af enkle værn i tombak.

I midteraksen foreslås fire sektioner/platforme som højdejusterbare. Der monteres fire spindelgear under hver platform. Spindelgearene placeres i brønde, mens spindelstængerne placeres i foringsrør i jorden. Spindelgearene dimensioneres således, at de ved hjælp af indspænding i brøndenes bund sikrer sidestabiliteten af platformene.

Platformenes stigninger i forhold til sigtelinier for publikum skal i processen drøftes og besluttes. Rumligt ønskes platformene holdt så lavt som muligt og samtidigt skal der skabes godt udsyn til scenen fra alle pladser.

Akustisk indvirkning af gulvflader i sten skal beregnes, subsidiært kan egetræ anvendes.

Øvrige gulvflader bør holdes enkle og medvirke til at fastholde "ruin-stemningen". Det eksisterende grus erstattes med stenmel, som kitter sig sammen og ikke giver trinstøj.

Spor og markeringer af tidligere udviklingsfaser markeres fortsat. Markeringer af tidligere kirkers ydermure og søjler markeres i de nye platformes overflader ved ændringer i slibninger eller lille reces.

KOR OG APSIS

Aksens bånd af platforme sluttes i apsis med ret kant i en meters afstand til resterne af fundamentet af det gamle alter. På den præcise platform kan opstilles krum opstilling med løse stole, så der kan afholdes mindre intime ceremonier. Et nyt alter på platformen kan udformes i massive kalkstensblokke eller som et kraftigt bord i egetræ.

I apsis udformes en tekstil overdækning, der kan opsættes provisorisk og efter behov. Overdækningen udformes som en konoideskal med en lige kant ud mod kirkerummet og en parabelformet afslutning med østvæggen. Denne form er dobbeltkrum og dermed rumligt stabil. Overdækningen forspændes med anvendelse af elastiske forankringer. Til forankring kan der eventuelt placeres stag udenfor, i lighed med havens øvrige løsninger.

Det undersøges om turister kan få adgang til kor og apsis ved etablering af dørhul i nordvæggen. Der opsættes gitterporte af tombak i sideskibene og henover øverste plateau i midterskibet. Naturstenstrappen indbygget i plateauerne giver mulighed for at kigge ned gennem hovedaksen mod scenen, ligesom den vil kunne bruges som siddeplads.

PLATFORME OG GANGBRO

Huller i langmurene vidner om, at der på et tidspunkt har været pulpiturer.

Ved overgangen fra kirkerum til apsis under hvælv M5 placeres en hævbar platform, der ved hjælp af 4 hængespindler kan løftes til balkonhøjde. Der anvendes 4 individuelle spindelgear, der gør det muligt at placere balkon således at bagkanten er højere end fronten.

SIDDEPLADSER

Da katedralenrummet er et udendørs rum, skal siddepladser udføres robuste og uden polstring.

Bænke er enkle, passer i katedralens udtryk og nemme at styre med hensyn til opstillingspræcisering. Markering i gulvfladerne kan angive opstillinger.

En ny bænk skal formgives med hensyntagen til komfort, mobilitet og robusthed. Bænken tænkes udført i egetræ med gennembearbejdede snedkerdetaljer.

Der har været flere undersøgelser om muligheden for at lave et foldbart system, hvor depotproblemet ville være løst. Det har ligeledes været drøftet at indbygge varme eller tekstiler til personafdækning. Drøftelse om disse forhold er interessante og kan genoptages i en eventuelt videre proces.

Men i forslaget her foreslås alligevel den enkle bænk som det bedste og mest fleksible valg. Den kan flyttes, vendes efter behov, holde til stort slid, skub og slag. Der er ingen beslag og tekniske indretninger, der kan give driftmæssige besværligheder.

Deponering af bænke, såfremt man vil rydde rummet, er en aktuell problemstilling, hvor løsningen kunne være opførelse af et depotskur i forlængelse af det eksisterende i frimurerhavens syd-østlige hjørne.

VIND OG VEJR-SIKRING

Der er opstillet en række forskellige principper for vind- og vejr-sikring af vinduerne. Vindtunnelforsøg må vise effektiviteten af de enkelte løsninger.

Ved gennemgang på stedet er de forskellige principper vurderet for de enkelte vinduesåbninger med hensyn til vurderet effektivitet sammenholdt med visuelle konsekvenser set indefra og udefra.

De store vinduesåbninger i østgavlen foreslås lukket med tekstil/metalvæv, der rulles op nedfra. De eneste synlige elementer vil være en dobbelt wire i vinduernes sider samt taljer i top og bund af vinduerne. Rullerne gemmes i scenes bagkant.

De mindre vinduesåbninger i syd-væggen foreslås lukket med glas fastgjort med hafter i de eksisterende huller i vinduesåbningernes sider. Lukningen vil delvist sikre, at man ved koncerter i katedralen ikke forstyrres af støj fra Frimurerhusets have.

NY OVERDÆKNING AF HVÆLV M5

OVERDÆKNING AF M5

Som den overordnede ideen skabes et let hvælv af fire skaller af krydslagte brædder og blytækning. Overdækningen udføres så nordisk som muligt og i lettest mulig udformning.

Indefra opfattes det som et rumligt hvælv. Udefra opleves det i slægtskab med de eksisterende fine blyklædte hvælvoversider. En smal spalte dækket med glas/transparent materiale vil i interiøret give smalle kig til himlen. I aftenbilledet vil det med belysning i ruinens interiør give fint oplyste streger som et diskret tegn på, at ruinen er i brug og, at den er et offentligt tilgængeligt rum.

Overdækningen af åbning M5 skal have et areal på ca. 9,5 x 8,5 m. Der opbygges 4 ensartede skaller hvilende på den ene spids og den modsatte hævet mod midten. Skallerne udføres som hyperbolske skaller opbygget af 2 lag diagonalt beliggende brædder vinkelret på hinanden. Langs randen udføres en afstivende stringer.

På indersiden beklædes skallerne med brædder med retning parallelt med en kant, hvilket giver et ret forløb af brædderne. Udvendig beklædes skallerne med bly.

De fire skalenheder trækkes fra hinanden op mod spidsen, hvor skallerne holdes i afstand med en stålstøttering.

Mellem skallerne etableres en glaslukning udformet i V-form, så der dannes en "grøft", der fungerer som regnvandsopsamlingsrende, der ender i en udspyr over det eksisterende tag.

ARTISTBYGNINGEN

Geometri og konstruktionsprincip for skallerne bruges også til overdækning af loger og øverrum i artist-bygningen.

Der vil således være en motiv der går igen i de to bygninger. I den lave artistbygning vil det krydslagte bræddeloft kunne opleves på tæt hold med sin materialekarakter og stoflighed.

I katedralen vil de fire sammenstillede skaller være på stor afstand men vil gengæld med den samlede geometri være et stærkt og karaktergivende element.

DUESIKRING

Duer opholder sig typisk i flokke med familierelationer på det sted hvor de er opvokset. De sætter sig helst på egnede steder over 4 meters højde.

Man kan forhindre duer i at komme ind i ruinen (med net), man kan hindre dem i at opholde sig i ruinen (sætte sig) og endelig kan man nedbringe antallet ved indfangning/aflivning.

At sætte net op i alle åbninger er den eneste helt sikre løsning. Det er muligt at udføre, men vil have en vis synlig effekt, særlig ved den store åbning ved M5.

Det foreslås at bruge projektfasen og udførelsesfasen som forsøgsperiode.

Duebestanden nedbringes og det gøres samtidigt be-sværligt for nye individer at bosætte sig ved opsætning af wire/pigge fastholdt med silikone på recesser, i vinduesåbninger og på tværstag over fire meters højde.

På et udvalgt tidspunkt sættes fælder op over en 6 ugers periode. Der fodres i åben fælde i weekenden mens fælderne tilses og duer indfanges i ugedagene.

Der vurderes at være god mulighed for at problemet hermed er løst, men resultatet bør vurderes over en et års periode.

Er resultaterne ikke tilfredsstillende må en løsning med opsætning af net indarbejdes i projektet.

VARME OG EL-INSTALLATION

Tekniske installationer skal være usynlige.

Varme lægges under gulvplatforme. Der forvarmes før forestillingerne.

Løst hynde-sæt designet til bænkene kan udlejes eller udlægges før forestillingerne. Der kan suppleres med udlejning af tæpper eller evt. specialdesignede isolerende kapper.

Generel belysning må fastlægges ved belysningsforsøg på stedet.

Scene-belysning kan fastgøres på søjlerne som det sker allerede. Vælges en løsning med pulpiturer kan spot-belysning monteres på forkantens underside.

Belysning i have udføres som enkle master i tombak.

Vandrette føringsveje lægges under scene, platforme og balkondæk.

Lodrette føringsveje til balkon-dæk lægges i trap-pens spindel.

Lodret føring til teknik ved vinduer og tag føres i kobberør med færrest mulige fastgørelser.

Installationer for AV løses så skjult som muligt i forhold til de specifikke krav.

Lærred skjules i scenens bagkant og løftes op af en bom. Højtalere placeres bag lærredet på master, som kan lægges ned under sceneniveau.

Eventstyring med projektor, lysstyring og mixer-pulte mv. placeres på balkon ved de enkelte arrangementer. Sempel styring ved mindre arrangementer kan foretages fra trådløst touch-panel placeret i skab ved scene